

SCHRIFTMEDITATIE

Een Nieuwjaarsmeditatie van mijn geliefde vader.

"En Die op de troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf; want deze woorden zijn waarachtig en getrouw".

Openbaring 21:5

Het is weer de laatste maand van het jaar.

In de natuur een sombere maand, weinig licht en veel donkerheid.

Neem daarbij de toenemende koude.

IJzige stormwinden, hagel, sneeuw en vorst.

Dit alles staat ons te wachten.

Geen wonder, dat de mensheid probeert er een gezellige tijd van te maken.

Het begint al met Sint Nicolaas.

Dan komen de Kerstdagen en oud- en Nieuwjaar.

Er zal weer veel gegeten en veel licht gemaakt worden.

Winkels worden verlicht.. overal prijken kerstbomen.

Wat al spanningen om het ons met wat warmte en muziek zo aangenaam mogelijk te maken.

En dan liefst nog een beetje godsdienst er bij.

Maar God, de Drie-enige Verbondsgod, Die op de troon zat, zeide: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.

Hier vestigt de Heilige Geest onze aandacht op nieuwe dingen.

Dat betekent dat al die oude dingen zijn vergaan.

Petrus getuigt: Maar de hemelen die nu zijn, en de aarde, zijn door hetzelfde Woord als een schat weggelegd en worden ten vuren bewaard tegen de dag des oordeels en der verderving der goddelozen...

en vervolgens...

Maar de dag des Heeren zal komen als een dief in de nacht (misschien als wij nog bezig zijn ons oudejaarsborreltje te drinken), in welken de hemelen met een gedruis zullen voorbijgaan en de elementen branden zullen en vergaan, en de aarde en de werken die daarin zijn, zullen verbranden.

Welk een woord van troost: Zie, merk erop, zegt de Heilige Geest, Ik, Die God, Die alles en in allen zal zijn, Ik maak alle dingen nieuw.

Welke dingen? Heel deze bedeling.

Johannes mag er iets van zien: Alle tranen worden voor eeuwig gedroogd.

De dood is er niet meer; hij is voor eeuwig weggedaan.

Geen rouw.. geen gekrijt.. geen moeite zal meer zijn.

Ziet Ik maak alle dingen nieuw. Welk een onuitsprekelijke troost.

O Zaligheid niet af te meten,  
O vreugd, die alle smart verbant!  
Daar is de vreemdelingschap vergeten,  
En wij, wij zijn in 't Vaderland!

Dan is de tabernakel Gods weer bij de mensen.  
God Zelf zal bij hen en in hen wonen.  
Verzadigd met Zijn Goddelijk beeld.  
Johannes krijgt bevel: Schrijf, deze Woorden zijn waarachtig en getrouw...  
Dat moeten al Mijn ellendige kinderen, Mijn uitverkorenen, die Ik onveranderlijk liefheb, weten.  
Deze troost moeten zij hebben... Mijn stervend volk op aarde.  
De Heere kent hun droefenis en gekrijt als Zijn Woord in hun harten ingaat, en Gods Geest krachtig, onweerstaanbaar het geloof werkt door wederbarende genade.  
Hij hoort hun kermen en hun klagen.  
Hij neigt Zijn oor tot hen.  
Hij spreekt tot hen in Zijn dierbaar Woord.  
De dichter zegt: O volk in smart, stort voor Hem uit Uw ganse hart...  
Dan mogen ze alles vertellen.  
Denk aan de gelijkenis van de verloren zoon...  
Vader, ik heb alles verspeeld.  
Ik heb niets dan grote en zware zonden.  
Ik heb Uw liefde veracht en de duivel bemint... alles er door gebracht... gereed om eeuwig te verzinken.  
Vader, ik heb gezondigd en ben niet waardig Uw zoon genaamd te worden.  
Vader, maak mij... nee, zover komt hij niet.  
Vader zag hem van verre.  
Vader kuste hem op zijn goddeloze mond en sprak: Gij zijt en blijft eeuwig Mijn kind.  
Die op de troon zat, Die rechtvaardigt de goddeloze om niet.  
Om niet, jawel, naar de zijde des zondaars...alles genade.  
Maar het heeft de Vader alles gekost...  
De Zoon alles gekost...  
De Heilige Geest alles gekost.  
Alles heeft die Geest daargesteld in die alles verspeeld hebbende zondaar.  
Schrijf, deze woorden zijn waarachtig en getrouw.  
Ze zijn van God Zelf.  
Ze zijn van eeuwigheid.  
Ziet Ik maak alle dingen nieuw.  
Deze nieuwe dingen komen openbaar na onze diepe val en Bondbreuk, in de Belofte: Ik zal vijandschap zetten...  
Ze kwamen openbaar toen de Engel tot Maria sprak: De Heilige Geest zal over u komen, en de kracht des Allerhoogste zal u overschaduwen.  
Daarom ook, dat Heilige dat uit u geboren zal worden, zal Gods Zoon genaamd worden.  
Ziet Ik maak alle dingen nieuw...  
Het nieuwe kwam openbaar toen Maria haar eerstgeboren Zoon baarde.  
De Engel verkondigde het de herders.  
Een heirleger van Engelen zong van het wonder: Zie, Ik maak alle dingen nieuw.  
Ere zij God in de hoogste hemelen, en vrede op aarde, in mensen een welbehagen.  
Deze dingen kwamen ook openbaar aan de vloekpaal.  
Na de bittere klacht van Jezus ging de zon weer schijnen en een moordenaar ervoer: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. Hij ging met zijn Koning het Paradijs in.  
Het kwam ook uit in Jezus' opstanding en hemelvaart, Zijn zitten ter rechterhand Gods... Zie, Ik maak alle dingen nieuw.  
Hij maakt alle dingen nieuw als de hemel en de aarde ondergaan en door vuur gelouterd worden.  
Een nieuwe hemel en aarde zal er zijn.  
Is dat onze troost?

Ook voor de komende feestdagen?

En bij het wisselen van het jaar?

Kom, kijk eens in uw levensboek.

Zijn wij de vernieuwing door Gods Geest deelachtig en van nieuws geboren?

Hebben wij met de oude Simeon dat Kindeke in de armen des geloofs gehad?

Of hebben wij met de stervende moordenaar deze stervende Zaligmaker nodig gekregen?

Heere Jezus, ontferm U mijner.

Verlangen wij bij dagen en bij nachten naar Zijn wederkomst?

Zingen wij: Dit is mijn troost in druk mij toegezegd?

Welaan dan, Gezegende Kerstdagen en een Zalig uiteinde met een Gezegend begin, zonder einde, u hartelijk toegebeden van uw ellendige broeder in Christus.

In waarheid zingt onze ziel:

Dat vreed', en aangename rust,

En milde zegen u verblij';

Dat welvaart in uw vesting zij,

In uw paleizen vreugd' en lust.

Om vriend en broed'ren spreek ik nu:

"De vrede zij en blijv' in u,

Nooit moet haar nijd of twist verkloeken.

Om 's HEEREN huis, in u gebouwd,

Waar onze God Zijn woning houdt,

Zal ik het goede voor u zoeken." Psalm 122:3

G. Overduin  
Sliedrecht.